

DOĞRU YOL RASÛLÛLLAH'IN YOLU*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili izleyiciler, dinleyiciler!

Size Pâkistan'dan, Pâkistan'ın meşhur Lâhor şehrinden gönül dolusu sevgiler, saygılar ve dualar ediyorum. Allah-u Teâlâ Hazretleri dünya ve ahiretin her türlü hayırlarına cümlelerinizi erdirdirsin... Gönüllerinizin muradlarını ihşân eylesin... Umduklarınıza nâil eylesin, korktuklarınızdan mahfuz eylesin, emin eylesin... İki cihanın saadetine nâil olun!..

Kur'an-ı Kerim tefsiri sohbetlerimizde Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 139. ayetinde kalmıştık. Ayet-i kerimeyi okuyalım. Ondan sonra mealine geçeriz, mealî üzerinde sohbetimize devam ederiz.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm:

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا

أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

(البقرة: ١٣٩)

(Kul e tühaccûnenâ fi'llâhi ve hüve rabbünâ ve rabbüküm, ve lenâ a'mâlünâ ve leküm a'mâlüküm, ve nahnü lehû muhlişün.)
(Bakara, 2/139)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Bundan sonraki ayetler:

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ
أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً
عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

(البقرة: ۱۴۰)

(Em tekûlûne inne ibrâhîme ve ismâîle ve ishàka ve ya'kûbe ve'l-esbâta kânû hûden ev nasârâ, kul e entüm a'lemü emi'llâh, ve men azlemü mimmen keteme şehâdeten indehû mina'llâh, ve ma'llâhu bi-gâfilin ammâ ta'melûn.) (Bakara, 2/140)

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(البقرة: ۱۴۱)

(Tilke ümmetün kad halet, lehâ mâ kesebet ve leküm mâ kesebtüm, ve lâ tûs'elûne ammâ kânû ya'melûn.) (Bakara, 2/141)

Bu da 141. ayet-i kerime. Bunların üzerinde açıklamalar yaparak, sohbetimi tamamlamak istiyorum.

a. Biz Allah'a Kulluk Ediyoruz

Allah-u Teâlâ Hazretleri, birinci ayet-i kerimede buyuruyor ki:

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

(البقرة: ١٧١)

(Kul) “Söyle, de ey Rasûlüm: (*E tühâccûnenâ fi'llâhi*) ‘Bizimle münakaşaya, münazara etmeye mi kalkışıyorsunuz Allah konusunda?’ de. O sana itiraz eden, sana karşı çıkan ehl-i kitaba, müşriklere, çevrendeki insanlara, ‘Bizimle münakaşaya mı kalkışıyorsunuz? Allah-u Teâlâ hakkında bildirdiğimiz bilgileri inkâra mı kalkışıyorsunuz, itiraza mı kalkışıyorsunuz?’ de.”

(*Ve hüve rabbünâ ve rabbüküm*) “O hem bizim Rabbimiz, hem sizin Rabbiniz! Hepinizin aynı çizgiye gelmesi lâzım, hepinizin alemlerin Rabbine bağlanması lâzım, sevgi saygı duyması lâzım, emirlerini tutması lâzım! Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin varlığını, birliğini bilmesi lâzım! Yâni, sizin Rabbinizin bizim de Rabbimiz olduğunu, onun bir olduğunu hepinizin bilmesi lâzım! Niye itiraza kalkıyorsunuz?.. Emirlerini tutmanız lâzım, yasaklarından da kaçınmanız lâzım!.. Bu itirazı bırakın, itaat edin!” diye söyle. Sana tâbî olsunlar, ben seni elçi olarak gönderdim demiş oluyor.

(*Ve lenâ a'mâlünâ ve leküm a'mâlüküm*) “Sizin amelleriniz size yazılacak. Allah’tan gayriye taptığınız için, yanlış inançlara saplandığınız için, günahlar, işlediğiniz ameller sizin aleyhinize yazılacak. Biz de Cenâb-ı Hakk’ın emrini tutup, varlığını birliğini ikrar ettiğimiz, doğru inanca sahip olduğumuz için, bize de Cenâb-ı Mevlâ mükâfâtımızı verecek. Yollarımız ayrılıyor. Biz sizin işlediğiniz yanlışlıklardan berîyiz, uzağız; beraat etmişiz, tertemiziz, hiç ilişkimiz yok. Sizin hiç bir şeyinize katılmıyoruz, yanlışlıklarınızı kabul etmiyoruz. Sizin de sorumluluğunuz size ait, siz de bizden uzaksınız.”

Bu mânâyı Kur’an-ı Kerim’in başka ayetlerinde de Cenâb-ı Hak Teâlâ ifade buyuruyor. Meselâ, *bi’smi’llâhi’r-rahmâni’r-rahîm*:

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ
بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

(يونس : ٤١)

(*Ve in kezzebûke*) “Ey Rasûlüm seni bunlar tekzib ederlerse, itiraz ederlerse, yalan söylüyorsun derlerse, yalancı yerine koyarlarsa, (*fekul*) de ki: (*Lî amelî ve leküm amelüküm*) ‘Benim amelim, icraatım, faaliyetim, dünyada işlediklerim bana yazılacak; sizin işledikleriniz size yazılacak. (*Entüm berîüne mimmâ a’melü*) Siz benim yaptığımdan berî ve uzaksınız.

(*Ve ene berîün mimmâ ta'melûn.*) Ben de sizin yaptığınızdan uzağım.' de, kestir at!"

وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

(الفرقان: ٧٢)

(*Ve izâ merrû bi'l-lağvi merrû kirâmâ*) [O kullar boş sözlerle karşılaştıklarında, vakar ile oradan geçip giderler.] (Furkan, 25/72) denildiği gibi, "Cahillerin sözleriyle fazla uğraşma! Pekâlâ, mâdem öyle, o zaman görürsünüz ettiğinizin cezâsını!" der gibilerden, böyle ifadeler var başka ayet-i kerimelerde.

Hâce-yuhâccü-muhâce; karşılıklı hüccetleri, delilleri ortaya koyup münazara, münakaşa etmek demek. İşte müşriklerin yaptığı bu... Ehl-i kitâbın, kâfirlerin, inancı bozuk olanların kendi inançlarını savunmak için birtakım laflar söylemeleri, itirazlar eylemeleri...

Tabii, Cenâb-ı Hak da Kur'an-ı Kerim'de, bunları karşı müslümanların nasıl cevap vermesi gerektiğini bildiriyor. Peygamber Efendimiz'e bildirmiş: "Ey Rasûlüm, şöyle söyle! Onlar öyle diyorlar, onlar kendi aralarında oldukları zaman şöyle yapıyorlar, kalblerindeki böyle... Sen onlara karşı şöyle yap!" diye, hem onların gizlilerini bildiriyordu Peygamber Efendimiz SAS'e; hem de nasıl yapması gerektiğine dair talimat emir buyuruyordu. Bunlara göre Efendimiz'in nasıl davrandığına bakarak, biz de ona göre davranacağız.

(*Ve nahnü lehû muhlisün.*) “Biz ona ihlâsla ibadet etmekteyiz.” (Bakara, 2/139) Yâni, “*Lâ ilâhe illa’llâh*” diyoruz, ibadette ve teveccühte, kullukta gayriye hiç yüz döndürmüyoruz. Sadece ona yönelmişiz, kesip atmışız.

Başka insanların başka şeylere tapınmalarının ne kadar komik olduğunu, Yirminci Yüzyıl’da herkesin anlaması lâzım! Öküze tapılır mı, yılanı tapılır mı?.. Ay’a, Güneş’e tapılır mı?.. Heykellere tapılır mı?.. Hele hele Yunanlıların safsataları, Hititliler, Sümerler... Hepsinin ne kadar yanlış ve saçma olduğunu anlayan anlıyor.

Bazı insanlar da, toplumlarındaki insanların inançlarının saçmalığından; İslâm’ı da bilmedikleri için, duymadıkları için, incelemedikleri için, bu dinlerin hepsine karşı çıkıyorlar bu sefer. Ya dinsiz oluyor; ya da Allah’ın varlığını aklıyla kabul ediyor da, etrafındaki uygulamalara itirazı olduğundan, onların hatalarını gördüğünden, tam da dinsiz değil, teist oluyor. Yâni, Allah’ın varlığına kânî, ona candan inanıyor ama, “Sizin dediğiniz gibi değil.” diye etrafındakilere itiraz durumunda oluyor. Veyahut da, tamamen bu sahada hiç bir şeyi dinleme durumuna gelmiyor; bir bağlılığı, bir korkusu, bir ümidi olmayan karanlık yürekleriyle artık tamamen vahşete, keyfe, zevke, sefaya sapıyor. O daha beter, beterin beteri...

“—Biz ihlâs ile, hâlisâne bir şekilde, inancı ve dindarlığı sırf Rabbü’l-âlemîn’e tevcih ederek, ona karşı yaparak, başka şeye tapmayarak hareket ediyoruz. Bizim yolumuz bu... Gelirseniz gelin, gelmezseniz siz bilirsiniz!” denmiş oluyor.

b. Hakikati Gizlemek En Büyük Zulüm

Sonra, yine onların yanlış düşüncelerine karşı, iddialarına karşı mühim bir şeyi de beyan buyuruyor. Düşündüklerinin aslının olmadığını bildirmek için, buyuruyor ki:

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ
ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً
عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

(البقرة: ١٤٠)

(*Em tekûlûne*) “Yoksa siz ey kâfirler, müşrikler, İslâm’a karşı çıkanlar, (*inne ibrahîme ve ismâîle ve ishâka ve ya’kûbe ve’l-esbâta kânû hûden ev nasârâ*) İbrâhim AS’ı, oğlu İsmâil AS’ı, İshak AS’ı, onun oğlu Ya’kub AS’ı, onlardan türemiş olan esbâtı, on iki evlâttan türemiş olan evvelki o inançlı kabileleri, siz yahudiler veya hristiyanlar mı sanıyorsunuz, sizin gibi mi sanıyorsunuz?”

Buna *istifham-ı inkârî* veya *istinkârî* derler. “Hayır, öyle değil.” mânâsına. (*Kul e entüm a’lemü emi’llàh*) “Yine itiraza kalkarlarsa, ey Rasûlüm bu sefer onlara de ki: Siz mi daha bilgilisiniz, yoksa Allah mı?.. Yâni, Allah’tan daha mı çok bildiğinizi iddia ediyorsunuz?”

İbrâhim AS da, İshak AS da, İsmâil AS da, Ya’kub AS da, o ilk devirdeki mübarek, imanı bozmadan alıp yaşayan; “Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?” dediği zaman Ya’kub AS evlâtlarına; “Senin ve babalarının, İbrâhim AS’ın, İsmâil AS’ın, İshak AS’ın yolu üzere gideceğiz.” diyen o mübarek torunların, o kabilelerin, o sülâlelerin doğru yolda olduğunu; şimdikiler gibi, Peygamber Efendimiz’in zamanında olanlar gibi olmadığını kesin olarak bildiriyor Allah-u Teâlâ Hazretleri... Öyle değil.

“Onları yahudilerden hristiyanlardan mı sanıyorsunuz, sizin gibi mi sanıyorsunuz?.. Eğer öyle sanıyoruz diyecek olurlarsa, (*E entüm a’lemü emi’llàh*) ‘Siz mi daha çok biliyorsunuz, Allah mı daha çok biliyor?’ de. Yalan, öyle değil. (*Ve men azlemü mimmen keteme şehâdeten indehû mina’llàh*) Onların öyle olmadığını ve bunların, “Biz onlara mensubuz!” derken birtakım gerçekleri de sakladıklarını ve böylece çok büyük bir zulüm işlediklerini Cenâb- ı Hak bildiriyor.

Zulmün ille bir insanı yere yatırıp, gırtlığına bastırmak tarzında olmadığını biliyoruz. Hakîkatı gizlemek de zulümdür. Allah’a güzel kulluk etmeyip, günah işlemek de zulümdür. Şirke düşmek de zulümdür.

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

(لقمان: ١٣)

(*Inne's-şirke lezulmün azîm.*) “Şirk çok muazzam bir günahdır. İnançsızlık, yanlış inanç, bunların hepsi büyük zulümlerdir.” (Lokman, 31/13)

(*Ve men azlemü mimmen keteme şehâdeten indehû mina'llâh*) “Yanıdaki bir bilgiyi, şahitlik yaparak ortaya koymayandan; Allah’tan kendilerine gelmiş olan gerçek bilgileri, kitaplarında yazılan doğru bilgileri saklayandan, ketmedenden; ‘Evet yâ Muhammed, tam senin söylediğin gibi!’ diyecekken, öyle demeyip saklayanlardan daha zâlim kim olabilir?”

Onlara neden bu ayet-i kerime böyle buyurmuş?.. Çünkü o zamanın ehl-i kitap alimleri, kitaplarını kendi dillerinden okuyorlardı ve açıklamasını da Arapça olarak yapıyorlardı. İşte bak okuyoruz bunu diyorlardı ama, açıklamayı yaparken, bazı bilgileri saklıyorlardı. Müslümanlığı te’yid eden, Peygamber Efendimiz’in haklı olduğunu bildiren gerçekleri saklıyorlardı. Eskiden öyle değildi, bunlar böyle açıklamalarında kırpımlar yaparak saklıyorlar.

Nitekim geçtiğimiz sohbetlerimde size söylemiştim; Kumran denilen, Lût Gölü kenarındaki mağaralarda, eski hristiyanlık metinleri bulunmuş. Onlar Peygamber

Efendimiz'in sözlerinin, Kur'an-ı Kerim'de bildirilen hususların doğru olduğunu ortaya koyuyor. Onların neşredilmesini bekliyoruz ama, neşretmiyorlar. Çünkü neşretseler, İslâm'ın hak olduğu anlaşılacak, hristiyanlığın sonradan bozulduğu, yahudiliğin raydan çıktığı anlaşılacak. Neşretmiyorlar, saklıyorlar. Almışlar, müzelere götürmüşler, kimseye de göstermiyorlar. Ord. Prof. Zeki Velidi Togan, bunun hakkında bir makale yazmıştı, *İslâm Araştırmaları* dergisinde. Yâni, şimdiki zamanın ehl-i kitâbı da ketmediyor, şahitlik etmiyor, belgeler olduğu halde belgeleri saklıyor.

Daha önceki cümleyle ilgili bir ayet-i kerimeyi hatırladım. Yâni, "İbrâhim AS, İsmâil AS, İshak AS, Ya'kub AS, esbât, yahudi ve nasrânî değildi" diye. Başka bir ayet-i kerime de Kur'an-ı Kerim'de şöyle açıkça beyan buyruluyor:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

(آل عمران : ٦٧)

(*Mâ kâne ibrahîmü yehûdiyyen ve lâ nasrâniyyen*) Yahudiler ve nasrânîler İbrâhim AS'ı sevdiklerini söylerler. Abraham diye çocuklarına ismini de verirler. "Amma İbrâhim AS yahudi de değildi, nasrânî de değildi." Yâni bu zamandaki yahudilerin ve nasrânîlerin düşüncelerinden, inançlarından onunki çok değişik, farklı ve doğrudu. Sonradan tarihteki akışı içinde, o inançları onlar bozmuşlar.

(*Ve lâkin kâne hanîfen müslimen*) “İbrâhim AS hakka meyilli, hanîf, Allah’a kendini teslim etmiş, tertemiz inançlı, Allah’ın sevgili Halîlullah’ı bir kimseydi. (*Ve mâ kâne mine’l-müşrikîn*) Aslâ öyle şirke düşmemişti, müşriklik yapmamıştı. Aslâ yanlış inançları benimsememişti ve söylememişti.” (Âl-i İmran, 3/67) diye ayet-i kerimeler var.

İşte bunlar, o kendi mensubuz dedikleri, bağlıyız dedikleri ana kaynağa, peygamberlere de ters düşüyorlar. Tabii, onların bu ters düşmelerini, Allah-u Teâlâ Hazretleri vahiyle Peygamber Efendimiz’e bildirince, bu sefer onlar artık işi inada döküyorlar.

“—Haydi bakalım, Tevrat’ta şu ayet yok mu, bu ayet yok mu?..” deyince, susuyorlar.

Ama müslüman olan yahudi hahamlarından, meselâ Abdullah ibn-i Selâm gibiler, geldiler Rasûlullah’a dediler ki:

“—Yâ Rasûlallah, sen haklısın, senin söylediğin doğru! Bunlar kıskançlıklarından dolayı hakkı söylemekten geri durdular. Ben kabul ediyorum, ben müslüman oldum.” dedi.

Yâni, Peygamber Efendimiz’in anlattıklarının doğru olduğunu, kendilerinin insaflı alimleri de söylediler.

Onlar demek ki, söylenilmesi gereken şeyi söylemiyorlar, saklıyorlar. Bunun çok büyük bir zulüm olduğunu, Peygamber Efendimiz’e Allah-u Teâlâ Hazretleri bir soru tarzında bildiriyor:

“—Allah’tan kendisine gelmiş bir ilmi saklayıp insanlara söylemeyen, gerekli şهادeti yapmayan,

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

(Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh, ve eşhedü enne muhammeden rasûlü'llâh) demeyen kimseden daha zalim kim olabilir?"

En büyük zulmü işte bunlar yapıyor. Çünkü, kendilerine tâbî olanların yanlış inançta devam etmesine sebep oluyorlar. Onların yüzüne bakan, sözüne bakan, kulak veren başka insanların da İslâm'ı kabulünü engellemiş oluyor, onların veballerini de yüklenmiş oluyorlar. Onun için çok büyük zulüm işliyorlar.

Ama, bu durum onlara çok pahalıya mal olacak. (Ve ma'llâhu bi-gâfilin ammâ ta'melûn.) "Onlara de ki ey Rasûlüm: Allah sizin işlediklerinizden aslâ ve kat'à gâfil değil, bilmiyor değil, anlamıyor değil; bunun muazzam, müthiş bir cezası olacak!" (Bakara, 2/140) diye burada büyük bir tehdit, şiddetli bir vaîd var. Onlar cezalarını görecekler.

c. Herkes Amelinin Karşılığını Görecek

Sonra 141. ayet-i kerimede de buyuruyor ki:

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ

مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(البقرة: ١٤١)

(*Tilke ümmetün kad halet, lehâ mâ kesebet ve leküm mâ kesebtüm, ve lâ tûs'elûne ammâ kânû ya'melûn.*)

“Onlar geçmiş bir topluluk idi. Bu sayılan mübarek peygamberler ve onlara tâbî olan hakîkî mü'minler, onların ashabları olan, onların ümmetleri olan kişiler; onlar hayatta yaşamış, imtihanı başarmış, Allah'ın rızasını kazanmış, gelmiş geçmiş kimselerdi. (*Lehâ mâ kesebet*) Tabii işledikleri güzel icraatlarından dolayı, kesb ettiklerinden dolayı, kazançlarının mükâfâtları, sevapları onlara verilecek. (*Ve leküm mâ kesebtüm*) Siz de ne günahlar işliyorsanız, ne yanlışlıklar yapıyorsanız, ne günahlar kesb ediyorsanız, onun da cezası size ait. (*Ve lâ tûs'elûne ammâ kânû ya'melûn.*) Onların işlediğinden size soru sorulmayacak.” (Bakara, 2/141)

Yâni sizin, “Biz onlara mensubuz, onların yolundayız!” demeniz, size bir fayda vermeyecek. Sırf ona mensubuz demekle kurtulacağınızı sanmayın, bununla kendinizi aldatmayın! Başkasını da aldatmayın! Ancak kurtuluş yolu onlar gibi hareket etmektir, Allah'ın emirlerini tutmaktır. Peygamberlerinin yolunda, onları değiştirmeden, bozmadan aynen yürümektir.

Hele hele peygamberlerin ahiri, ahir zaman peygamberi Muhammed-i Mustafa Efendimiz'e, Allah-u Teâlâ Hazretleri hepsinin tâbî olmasını istiyor. Yâni, burada mühim olan nokta:

“—Onlar Peygamber Efendimiz’e tâbî olmuyor da İbrâhim AS’a mı tâbî oluyorlar?..”

Hayır, onun yolunda da değiller.

“—İshak AS’a, Ya’kub AS’a mı tâbî oluyorlar?..”

Hayır, onların da yolunda değiller. Bu çok önemli bir nokta...

Mutlaka kendilerini düzenlemeleri lâzım!

İbrâhim AS’ın yoluna, o yörüngeye girseler, İshak AS’ın, Ya’kub AS’ın yörüngesine girseler; o yol, demiryolunun insanı götürüp büyük şehrin istasyonuna ulaştırdığı gibi, dosdoğru Peygamber SAS Efendimiz’e inanmaya getirecek. Nitekim birtakım hahamlar ve rahibler inanmışlardı. O noktaya getirecek.

Ama işte öyle yapmıyorlar. “Onlara kuru bir sözle, biz tâbîyiz demeniz size fayda vermeyecek!” buyuruyor Cenâb-ı Hak Teâlâ Hazretleri.

d. Rasûlüllah’ın Sünnetine Uyalım!

Ondan sonra, önümüzdeki hafta inşaallah, o kimselerin Peygamber Efendimiz’in kibleyi değiştirmesiyle ilgili icraatına da itirazlarına geçecek. O ayetler, artık iki sayfa kadar devam eden ayetler bütünü. Şimdi ona girersek, yarıda kalacak. İnşâallah sağ olursak, Allah fırsat verirse, ömür verirse, önümüzdeki hafta o konuya geçeceğiz.

Müslümanlar Kudüs’e doğru dönüyorlardı. Bu bizim eski peygamberleri sevdiğimizi, saydığımızı ve bir ayırım yapmadığımızı gösteriyor. Ama onlar onu istismar ettiler;

“—Bak, hem bize tenkitler yöneltiyor Muhammed, hem de bizim Kudüs’ümüze dönüyor!” dediler.

Sizin Kudüs’ünüz değil... İbrâhim AS’ın, diğer mübarek peygamberlerin makarrı olan, karargâhı olan Kuds-ü Şerif hepimizin.

Bunlar öyle sahiplenince, Peygamber Efendimiz de arzu ettiği için, Cenâb-ı Hak Teâlâ:

“—Ey Rasûlüm yüzünü Kâbe-i Müşerrefe’ye döndür!” dedi.

Ondan sonra da, artık onlar yine yeni yeni itirazlara başladılar. Neler dediler, ne gibi itirazlarda bulundular, bunların cevapları nedir?.. Önümüzdeki sohbetimizde inşâallah bunları anlatırız.

Allah’ın selâmı rahmeti bereketi üzerinize olsun... Cenâb-ı Hakk’ın yoluna sımsıkı sarılın! Bu imtihanlar, bu sorumluluklar sadece bu hitap edilen kimselere değil, bütün ayetlerden hepimiz kendi dersimizi almalıyız. Müslümanım diyen insan da Rasûlüne ittibâdan ayrılmışsa, bu duruma düşmüş demektir.

Sen kendini Rasûlüllah’la hizalayacaksın! Nasıl duvarın iki tarafına, doğru noktalarına kazığı çakıp, gergin bir ip ile gerip tuğlayı öyle örüyorlarsa, hiza bozulmasın diye; nasıl yukarıdan çekülü sarkıtıp, duvarın tuğlalarını tak tak vurarak, içeriye alarak ona göre hizaya getiriyorlarsa; ey müslüman kardeşim, sen de kendini Rasûlüllah’a bakarak hizaya getireceksin!..

“–Nasıl bakayım Rasûlüllah’a?..”

Rasûlüllah Efendimiz’in sünnet-i seniyyesini okuyacaksınız, aynen uygulayacaksınız! “Allah’ın ahir zaman peygamberi, habîbi, sevgilisi, en hâlis muhlis kulu, en güzel ahlâka sahip olan Muhammed-i Mustafâ’sı şöyle yapmış, ben de onun için böyle yapıyorum!” diyeceksin.

Ayıp değil mi, yazık değil mi, yanlış değil mi?.. Allah’ın en sevdiği kulun izinden gitmeyip de, başkalarının yalan yanlış yollarına yönelmek, başkalarının izinden gitmek; âciz nâçiz, yalan yanlış, bozuk düzenlerinin peşinde gitmek çok yanlış değil mi?..

Avrupa’da bir moda çıkıyor; haydi peşinden... Fikir sahasında bir yeni zııırlık çıkıyor; haydi peşinden... Giyim, kuşam, saç, baş, bir yeni usül çıkıyor; haydi peşinden...

“–Kimi taklit ediyorsun sen? Sen müslüman değil misin?..”

“–El-hamdü lillâh müslümanım!”

“–Kur’an’a inanmıyor musun?..”

“–Nasıl inanmam, el-hamdü lillâh inanıyorum: *Lâ ilâhe illa’llah, muhammedün rasûlü’llah...*”

“–O zaman Rasûlüllah’a uyacaksınız!.. Allah’ın rızasını kazanmak istiyorsan, cennete girmek istiyorsan, cennete giden bir tek yol var: Şâhrâh-ı kübrâ, geniş bir cadde-i kübrâ...

“—O nedir?..”

“—Peygamber Efendimiz’in yolu... Ümmet-i Muhammed’in sâlihlerinin gittiği geniş yol... Çok geniş yol, dümdüz yol... Cenâb-ı Hak dosdoğru yolu, sırat-ı müstakîmini çizmiş, tâ ucunda Cennet- i A’lâ’nın mübarek köşkleri pırıl pırıl parlıyor. Bu yolu bırakıp da insan sağa sola, uçurumlara kayar mı, düşer mi, sapar mı; yanlış yollara gider mi?.. Gitmemeli!..

İşte o eski ümmetler böyle yapmışlar. Sizler de bu duruma düşmeyin, böyle yapmayın! Siz aklınızı başınıza toplayın, kıssadan hisse alın, olaydan ibret alın! Yanlışlıkları tekrarlamayın, düzeltin!..

Bugün arkadaşımızın birisi ötekisine diyor ki:

“—Sözümüzü dinlemedi, keşfedilmiş olan Amerika’yı kendisi bir daha özel olarak keşfetmeye kalktı.”

Amerika artık keşfedilmiş, içine insanlar yerleşmiş. Kristof Kolomb devrinde değiliz ki?.. Hattâ Amerika’yı o bile keşfetmemişti. Ondan altı asır önce müslümanlar gitmiş ve oraya yerleşmişti. Orada paraları var, eserleri var. Her şeyi düzeltmek lâzım! Kitaplarda maalesef çok yalanlar, yanlışlar yazılıyor, garazkâr bilgiler yazılıyor; doğruları da saklanıyor.

İnşâallah biz böyle hakkı söylemeye, doğruyu öğretmeğe devam edelim! Siz de duyduklarınızı etrafa anlatarak hakka yardımcı olun!

Cenâb-ı Hakk'ın yolunda yürüyün! Efendimiz'in sünnetini ihyâ edenlere yüzlerce şehid sevabı var, o sevapları kazanın! İslâm'a hizmet edin! Kendiniz iyi müslüman olun, kendinizi kurtarın; İslâm'a hizmet edin, başkalarını kurtarın! Böylece iki cihanda en yüksek mertebelere nâil olun!..

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

07. 03. 2000 - Lâhor / PAKİSTAN

[Bütün TEFSİR DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

